

Sosyalist Liseliler

**BU MASKE
GERÇEK YÜZÜNÜZÜ GİZLEMİZ!
GELECEĞİMİZLE
OYNANMASINA SON!**

Merhaba

Dünyayı ve ülkemizi etkisi altına alan koronavirüs salgını hala devam ediyor. Bu nedenle 23. sayımızı da önceki iki sayımız gibi sizlerle dijital ortamda buluşturuyoruz.

Salgının yarattığı krizin faturası biz gençlere ve emekçilere ke-silmek isteniyor. Bununla birlikte bizlere sermayenin kar hırsı ile salgın koşulları altında bir yaşam reva görülüyor.

Bütün sınavlar ertelenirken YKS sınavı ertelenmiyor; bu düzen gençliği bir kez daha gözden çıkarıyor; bizleri geleceksizliğe ve salgına terk ediyor.

Tüm bunlar düzenin gerçek yüzünü göstererek, sermaye düzenin-de gençliğin yeri olmadığını ortaya koyuyor. Bizlerse hak ettiğimiz gelecek için mücadelemizi sürdürüyor, umutsuzluğu ve yılgınlığı yer yüzünden silmek için sesimizi yükseltiyoruz.

Pandemi koşullarında üretmeye, söz söylemeye, geleceğimize sahip çıkmaya devam ettik, ediyoruz.

Bizlere geleceksizliği, karanlığı ve itaati reva gören bu düzene karşı salgın koşullarında da ürettik, hayallerimizdeki dünya ve ülke için yazıp çizdik.

Üretmenin, düzenin karanlığına karşı ülkenin dört bir yanından maşaleler yakmanın mutluluğunu sizlerle paylaşmak için; Liseliler Arası Şiir, Resim, Öykü Yarışması'nda birinci seçilen üretilere bu sayımızda yer verdik. Bunun bizler için anlamı büyüktür; liselilere karanlığı ve itaati reva gören bir düzene karşı salgın koşullarında hayallerimize sahip çıkmaya, onları gerçekleştirmek için çalışmaya devam ettik. Yarışmamıza katılan, emek veren, hayallerimize ortak olan bütün arkadaşlarımıza bir kez daha teşekkür ederiz.

Bizim hayallerimiz, ekmek, özgürlük, insanca yaşam, aydınlık bir gelecek, bütün insanlığın ortak hayalleridir.

Hayallerimize giden yol, inattan, üretmekten ve bir araya gelip mücadele etmekten geçer.

Bütün sıra arkadaşlarımızı hayallerimizdeki dünya için mücadele etmeye, geleceğimizi kazanmak için yürümeye çağırıyoruz!

İçindekiler

3	Gündemde Kalanlar
4-5	Memleket
6-7	Kızıl-Kara
8-9	Kültür-Sanat
10-11	Anlatıyoruz
12-13	Anlatıyoruz
14-15	Tarihten İzler
16-17	Sizden Gelenler
18	Kazanan Şiir
19-20	Kazanan Öykü

sosyalistlise

sosyalistliseliler

sosyalistlise

0537 617 3934

Mnifesto Medya Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Behzat Ulucan
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Behzat Ulucan

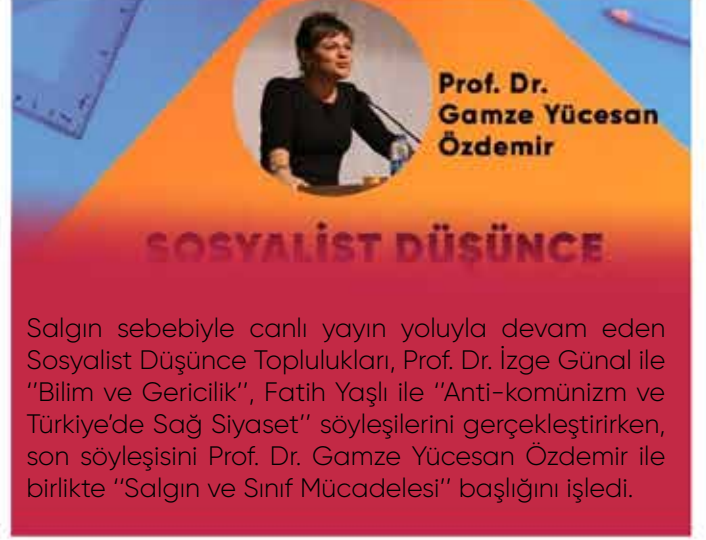
Adres: Yalı Mah. Kar Sk. No: 14 Maltepe - İstanbul E-posta: posta@sosyalistcumhuriyet.org

GÜNDEMDE KALANLAR

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan için idam edilmişlerinin 48. yılında, devrimcilerin 6. filo'yu denize döktükleri yerde, Dolmabahçe'de bir anma düzenlendi. Salgın sebebiyle anma sembolik bir katılımı gerçekleşti. Denizlerin mücadelesini devam ettiren gençlik, Denizlerin 6. Filo'yu döktüğü yerde denize karanfillerini attılar.

Salgın sebebiyle canlı yayın yoluyla devam eden Sosyalist Düşünce Toplulukları, Prof. Dr. İzge Günel ile "Bilim ve Gerçilik", Fatih Yaşlı ile "Anti-komünizm ve Türkiye'de Sağ Siyaset" söyleşilerini gerçekleştirirken, son söyleşisini Prof. Dr. Gamze Yücesan Özdemir ile birlikte "Salgın ve Sınıf Mücadelesi" başlığını işledi.

Ülkemizde "normalleşme" süreci kapsamında 1 Haziran'dan itibaren seyahat yasakları kalktı, iç hat uçak seferleri başladı, kafe ve restoranlar yeniden açıldı.

George Floyd adlı Amerikalı bir siyah vatandaşın gözaltına alınırken polis tarafından boğularak öldürülmesinin ardından yapılan protestolar, ABD eyaletlerine ve çeşitli ülkelere yayıldı. ABD Başkanı Trump göstericileri tehdit etti.

AKP'li Zonguldak Kozlu Belediye Başkanı Ali Bektaş'ın utanmazlığı pes dedirtti. Program sunucusunun bir duyum üzerine sorduğu "Gerçekten Ali Bektaş'ın akrabaları belediyede çalışıyor mu?" sorusuna yanıt veren Bektaş, "Ablamın oğlu makina mühendisi bir çocuk. 12-13 seneden beri ailesiyle yaşıyor neredeyse 40 yaşına gelmiş. Benim yeğenime faydam olmayacak da kime faydam olacak? Ben bundan hiç gocunmuyorum ki!" dedi.

Eskişehir'de, 2 Haziran 2013 tarihinde Gezi Parkı direnişinde saldırıya uğrayıp tedavi gördüğü hastanede 38 gün sonra yaşamını yitiren Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü 1'inci sınıf öğrencisi Ali İsmail Korkmaz, saldırıya uğradığı Kurtuluş Mahallesi Sanayici Sokakta anıldı.

SALGIN VE PİYASACILIĞIN PENÇESİNDE GELECEĞİMİZİ ARARKEN

Bütün dünyayı etkisi altına alan koronavirüs salgınının ülkemize de sıçramasıyla birlikte okullar kapatılmış ve çevrimiçi eğitime geçilmişti. Bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de merkezi sınavlar ertelenmiş; ertelenen sınavlardan biri de üniversiteye girişte uygulanan YKS olmuştu.

Salgının ülkemizde de başlamasıyla birlikte gerek sokağa çıkma kısıtlamaları gerekse Alışveriş merkezlerinin, kafe ve restoranların kapatılmasının yanı sıra kimi işyerlerinin de kapanmasıyla birlikte sosyal hareketlilik düşürülmüştü. Elbette sosyal hareketliliğin azalması, salgından önce de var olan ekonomik krizin derinleşmesi dünya piyasalarını etkilediği gibi Türkiye sermaye sınıfını da etkilemiş oldu. İşten çıkarmalar, emekçilere reva görülen 39TL’lik sefalet sermaye sınıfının gözünü doydurmamış olmalı ki salgın hala devam ederken erken bir tarihte

normalleşme planı açıklanmış; ilk söz çarklar dönmeye devam edecek olmuştur.

ÇARKLAR KİMİN İÇİN DÖNÜYOR?

Emekçiler salgın riskiyle burun buruna çalışıyor, maske dağıtımı yapılamıyor. Çarklarını emekçileri ölümle baş başa bırakarak, sefalet ücretlerine mahkum ederek döndürmeye çalışan sermaye iktidarının temsilcilerinin kaygısı sağlık değil; kar oluyor. Normalleşme kararları salgının gidişatı hesaplanarak değil; sermaye sınıfının salgına dayanma gücüyle hesaplanıyor. Yani çarklar sermaye için dönüyor. Bu uğurda milyonlarca öğrencinin gireceği YKS erken tarihe çekiliyor; bu kez de milyonlarca öğrenci salgın riskiyle baş başa bırakılıyor. Patronlar için çarklar dönsün diye

milyonlarca gencin geleceği ve sağlığı da aynı milyonlarca emekçinininki gibi sermayenin karlarına ‘feda’ ediliyor. Bir ülkenin ayakta kalması için üretimin şart olduğunu söyleyerek, yani yalnızca buna sığınarak, bu feda edilmiş göz yumdurmaya; bunu kabul ettirmeye uğraşıyorlar bizleri. Bunun ‘kaderin ‘ bir getirisi olduğunu, yapacak bir şey olmadığını dillendiriyorlar. Şimdiye kadar ele aldıklarımıza bakarsak; bunun ‘kaderin ‘ değil, ‘kapitalizmin’ bir getirisi olduğunu görürüz. Sermaye düzenini ‘kaderin ‘ bir ürünü olarak dayatan, dünyayı bilim ile değil hurafelerle yorumlayanlarsa cevabımızı çoktan verdik.

GENÇLİĞİN CEVABI

Yıllardır geleceğimizi, ‘geleceği olmayan’ sınavlarla belirlemeye çalışıyorlar. Yıllarca emek veriyor, bu sınavı

kazanabilmek içinse; en önemli yıllarımızı ve kendimizi geliştirebilecek zamanımızı kaybediyoruz. Bu sınavlar bizleri düşünmekten alı koyarak yalnızca ezberlemeye yöneltiyor. Böylece bizleri karanlık bir geleceğin parçası haline getirmeye çalışıyorlar. Bugünse bu kararlar ‘‘ salgının bir parçası ‘‘ haline getiriliyor. Bu durumda geleceğimizin ve sağlığımızın sermayenin karlarına kurban edilmesini kabul etmemiz beklenmemeli. Kararın açıklandığı gün gösterdiğimiz tepkiler sonucunda TYT için verilen 30 dakika ve barajın aşağıya çekilmesi bu haklı taleplerin bir yan- kısı yarattığını gösteriyor. Ancak AKP iktidarı kendini yalnızca karanlıktan ve ‘‘haksızlıklardan ‘‘ var ettiği için bizlere hakkımızı vermektense rüşvet teklif ederek, tepkilerimizi bertaraf etmeye çalışıyor. Sonrasındaysa derin bir sessizliğe bürünüyor.

AKP BİZİ DUYMUYOR MU?

Kararın açıklanmasının ardından liselilerin verdiği tepkiler her kabine toplantısı öncesinde ve sonrasında, salgın koşullarının sınırlayıcılığıyla sosyal medyadan yükseliyor. Salgın koşullarında sınava girmek istemeyen, gelecekleri ve sağlıkları için bu haksızlığa karşı ses çıkaran liselilerse toplantılar sonrasında sınava dair tek bir kelime duyamıyor. AKP sınava dair tek kelime etmiyor, bunun sebebi sesimizi duymuyor oluşu mu? Neredeyse her gün sosyal medya operasyonlarıyla insanları gözaltına alan bu baskıcı düzen, yine sosyal medyadan yapılan milyonlarca

paylaşımı görmüyor mu? Buradan hareketle AKP'nin sesimizi duymadığını değil; duymazdan geldiği ortaya çıkıyor. Bu yolla yapmak istedikleri şeyse, salgının yarattığı koşullardan da yararlanarak gençliğin umudunu kırmak.

Sınav tarihine dair tek bir açıklama yapmıyorlar. Ama belli ki gençliğin tepkilerini duyuyorlar, sınava maske ve kolonya ile girebilirsiniz açıklamaları yapıyorlar. Bu aynı zamanda salgının devam ettiğinin ve bu koşullar altında liselilere bir sınav dayatıldığının kabulüdür. Kendisinin ya da ailesinden birinin kronik hastalığı olan öğrencileri salgınla baş başa bırakacaklarını kabul ediyorlar; sonrasında şimdye kadar evde kaldıkları için onlara teşekkür ediyorlar. Bu aynı zamanda AKP'nin iki yüzlü olduğunun da kanıtıdır. AKP bir yandan gençliğe teşekkür etme ‘‘ nezaketinde ‘‘ bulunuyor diğer yandansa gençliğin geleceği üzerindeki pençelerini gizlemiyor. Bunlar gözler önündeyken ifade etmek de fayda var ki: geleceğimize saldırının olduğu yerde mücadelemiz de olacaktır. Dolayısıyla umutsuzluk hiçbir zaman için söz konusu değildir. Bizler umudumuzu büyütürken mücadelemizi sürdürürken, AKP ise iki yüzlülüklerine devam ediyor.

AKP'NİN MARİFETİ OLARAK İKİYÜZLÜLÜK

Bütün sınavlar ertelenirken LGS ve YKS'nin ertelenmemesi ise AKP'nin bir akılsızlığı ya da beceriksizliği olarak değil bir marifeti olarak görüyoruz.

Bu marifet, emekçileri sefaletle mahkum ederken de bizleri geleceksizliğe ve salgına mahkum ederken de AKP tarafından sergilendi. AKP'nin iki yüzlülükte pek mahir olduğu ortada, bu durumsa bizi şaşırtmıyor çünkü AKP'yi çok iyi tanıyoruz. Doğrusu bu marifete yalnızca AKP'nin değil diğer tüm sermaye partilerinin de sahip olduğunu biliyoruz. Dolayısıyla ne AKP'nin ortağı MHP'den ne de kendini muhalif gösteren diğer düzen partilerinden bir şey beklemiyoruz; geleceğimizin kendi ellerimizde olduğunu biliyoruz.

BAŞA DÜŞEN GÖREV

Sermayenin ‘‘gözden çıkarmak ‘‘ istemediği ancak her fırsatta feda ettiği gençlik bugün açıkça görmelidir ki sınav sermayenin karları için geleceksizlik ve salgınla başbaşa bırakılmıştır. Dolayısıyla sınavın ertelenmesi için verdiğimiz mücadelenin geleceğimizin sermaye ile çelişmesinin bir sonucu olduğunu da görmeliyiz. Kazanmanın yolunsa ricadan, uzlaşmaktan geçmediğini bilmeli, emeğimizi ve sağlığımızı hiçe sayan bu düzene karşı topyekün bir mücadelenin gerektiğini kavramalıyız.

Çıkarları sermaye ile çelişen ve karanlığa mahkum edilenler bir tek bizler değiliz; bugün milyonlarca emekçi sermayenin iktidarı tarafından yoksulluğa, geleceksizliğe, karanlığa mahkum edilmiş durumda. Bu tablodaysa gençlik yolunun emekçi sınıflar ile bir olduğunu görmeli, emeğin ve aydınlığın mücadelesi için sosyalizmin safında yerini almalıdır.

CUMHURİYET'İN AŞAMADIĞI EĞİTİMCİSİ: HASAN ALİ YÜCEL

Hasan Ali Yücel, maarif müfettişi, cumhuriyetin kazanımlarının savunucusu, savaştan yeni çıkmış Anadolu'nun bozkırlarında büyüyen yoksul çocukların umudu... Birçok güzel sözcük ve cümleyle anlatabileceğimiz ülkemizin aşılamayan Milli Eğitim Bakanı. Üstelik bugünün öğrencileri tarafından kınanan değil o dönem yaptıklarıyla laik ve bilimsel eğitim söz konusu olduğunda özlemle anılan bir bakan.

Hasan Ali Yücel 1923'te kurulan Cumhuriyetin en önemli eğitimcilerinden birisidir. Kendisini cumhuriyetin değerlerini yaymaya adanmıştır. Osmanlı döneminde büyüyen Yücel, Osmanlı eğitiminin 'ipe sapa gelmeyen' eğitim sisteminde eğitim görmüş ve bunu "Bir taraftan öğretme usulünün ıskallığı, diğer taraftan ne yaptığımızı ve ne okuduğumuzu hiçbir suretle bilmeyişimiz, küçük yaşta zekamızı ezme, bilincimizi karartmak için yeterli sebeplerdi." değerlendirerek anlayabilmiş yeni kurulan cumhuriyette ise yıllarca okuma-yazma bilmeyen, eğitim görmeyen görse de medrese zihniyetiyle eğitim almış laik ve bilimselliğin kırıntısını görmemiş çağ-dışı kalmış Osmanlı feodalizminin sömürdüğü yoksul halkı yeni kurulmuş tarihsel bir ilerleme olan cumhuriyette aklın, bilimin, özgürlüğün hakim olduğu bir eğitimle buluşturuyordu. 1938-1946 yılları arasında Milli Eğitim Bakanlığı görevi yapan Hasan Ali Yücel'in ilköğretim, halk eğitimi, köy eğitimi, sanat eğitimi, teknik eğitim, güzel sanatlar, ya-

yın, yükseköğretim seferberliği alanlarında halkı geleneksel ve dinsel ön yargılarından kurtaran önemli çalışmaları olmuştur. Dünyaya klasiklerini Türkçeye sistemli bir şekilde çevirmiş, öncesinde değerli dil çalışmalarında bulunmuştur.

Bakanlık döneminin İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç'un "Elimde olsa dünyanın tüm okullarına insanın insanı sömürmemesi diye bir ders koyardım" ve Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in, "Anadolu'nun bozkırında kendiliğinden açıp solan çiçek bırakmayacağız" sözleri bu insanların eğitim anlayışının ne olduğunu bize apaçık ifade etmektedir.

Bu anlayışın bir sonucu olarak da Hasan Ali Yücel dediğimizde ise aklımıza ilk gelen eğitim kurumu Köy Enstitüleridir. Köy Enstitüleri 1940 yılından sonra yasallaştırılmıştır. Ülke nüfusunun %75'inin köylerde yaşadığı bir dönemde cumhuriyet değerlerinin köylere taşınması gerekiyordu. İş içinde iş yapılır, ezberci değil aksine öğrendiğini uygulayarak öğrenmişlerdir köy çocukları. Fakat öğrendiklerini salt uygulayan değil üstüne geliştirebilen yani teorisini kavrayabilen çocuklar yetişmiştir bu okullarda. Kendi elektrik santralini yapacak kadar fizik bilgisi olan öğrencilerden bahsediyoruz dahası kendi okullarını yapıyorlar, modern tarım tekniklerini, halk sağlığı uygulamalarını, spor yapmayı öğreniyorlardı ve bunlardan bahsederken yılın 1940'lı yıllar ve

yapanların ise yüzyıllarca sadece savaşlarda canına, malına göz dikilmiş bir halkın çağdaşlığa aç çocukları olduğunu unutmamalıyız... Köy Enstitülerinde pozitif bilimler bu şekilde uygulamalı işlenirken, sanat ve kültür alanında da önemli şeyler öğreniliyordu. Mandolin, keman ve piyano çalıyor ve heykeltıraşlık yapıyorlardı. Aşık Veysel' de biliyorlardı Beethoven'da. Yani tek amacı bir zanaat öğretmek piyasaya kazandırmak değildi onları, aynı zamanda yoksulluğa ve cahilliğe açılan kutlu bir savaştı. Ülkenin dört bir yanında açılan köy enstitüleri karma bir eğitim veriyor kız çocuklarının okuması için teşvik ediyordu. Talip Apaydın, Fakir Bayburt gibi aydınlar da bu okullarda yetiştiğini unutmayalım.

Fakat Hasan Ali Yücel'in bakanlığında halk çocuklarının aydınlanması birilerini, buraları sömüren ağaları ve gericileri rahatsız ediyordu. Rahatsız olan ağalar ve bu ülkenin gericileriydi gözleri açılan, bilimden ve aydınlanmadan yana olan köylü çocuklarından korkanlardı öyle ki bunu yayan köy enstitülerini kapattırdıkları gibi Hasan Ali Yücel gibi eğitimciler görevden alındılar, bunlara göz yumuldu öyle gözler yumuldu ki Cumhuriyet gericileşti ve bugünün eğitimi, laik ve bilimsel bir eğitimi sahiplenen eğitim sistemine değil dinci gericiliğin temsilcisi eğitim sisteminin ve onun badem bıyıklı hocalarının eline kaldı...

ÖĞRENCİLERİN MAKUS TALİHİ: ZİYA SELÇUK

“Ziya Selçuk, AKP’den solcu bakan...” Bizlere lanse edilen buydu solcu bakandı hatta birileri sosyalist olarak dahi lanse etti. AKP’den gençliğe gericilik, piyasacılık ve geleceksizlikten başka ne gelebilirdi ki? Gençlik inanmadı, gençlik medyanın bu yalanlarına aldanmadı. Zaten Ziya Selçuk’ta böyle bir bakan olmadığını kısa zamanda gösterdi.

Özel Maya Okulları’nın sahibi Ziya Selçuk, piyasacı eğitimimizin adeta bir sembolüdür. Aslında bakıldığında AKP’nin diğer Milli Eğitim Bakanlarından bir farkı olmadığını söylememiz gerekiyor. Sistemlerin değiştiği ama zihniyetin değişmediği, gençliğin önünde ki geleceksizlik kaygısının daima arttığı, meslek liselinin üzerinde ki sömürünün daima arttırılmaya çalıştığı bakanlardan sadece bir tanesidir, Ziya Selçuk. Onu yukarıda da anlattığımız gibi “solcu” olarak yedirmeye çalıştılar bizlere. Güzel sözleriyle boyamaya çalışmadı değil bizleri. Fakat foyası çabuk ortaya çıktı Ziya Selçuk’un skandallarının sonu gelmedi.

Göreve geldiği 10 Temmuz 2018’den sadece dört gün sonra birçok dinci-gerici vakıf ile önceden MEB’in yaptığı sözleşmelere dayanarak Nur Cemaati’ne “Milli ve Manevi değerlerin korunması” başlığında seminer izni verdi. ÖSYM’nin yaptığı sı-

navları yani insanların geleceğini şirketler üzerinden yapılandırılmaya çalışıldı. Döneminde yapılan ilk liselere geçiş sınavı ise tam bir fiyasko oldu. 90 bin öğrenci açıkta bırakıldı. Gençliğe ilk adımını atacak, liseli olacak gencecik pırl pırl öğrenciler imam hatiplere mecbur edildi. Liseli gençliğin 10 Temmuz 2018 yılından beri onun başkanlığında görmediği kalmadı ama o göstermeye devam etti. Durmaksızın gerici kan emiciliği devam etti. Liselerde karma eğitime karşı haremlik- selamlık uygulamalar yapılmaya çalışıldı, Diyanet ile birlikte çalışıldı, eğitim görevlisi olmayan kübbeli kimseler eğitim kurumlarına sokuldu. Kadıköy Anadolu Lisesi’nde bir öğrencilerin telefonlarına “hadis halkası” mesajları atıldı öğrenciler ayaklandı. Kadriye Moroğlu Anadolu Lisesi’nde bir kız öğrenciye öğretmeni taciz etti, Dr. Naci Ekşi Anadolu Lisesi’nin imam hatipleştirildiğine şahit olduk. Daha sayabileceğimiz bir dizi örnek AKP’nin ve onun bakanı Ziya Selçuk’un eğitim misyonunu ortaya koyan skandallar olarak kendini gösterdi.

Ziya Selçuk’un misyonu gençliği düşünmeyen, üretmeyen ve sorgulamayan dincigerici bir karanlıkta bırakmaktır. Yaptıklarıyla bizlere ilerde yapacaklarını gösteren Ziya Selçuk’un Milli Eğitim Bakanlığında koronavirüs salgınında canlı ders ve EBA

uygulamasının skandallarıyla kendini gösterirken okuyan gençliğin liselerden sonra bir ileri adımı olan üniversitelere giriş sınavının tarihini değiştirerek öğrencilerin çalışma planlarını bozmuş, öğrencileri ciddi bir gelecek ve sağlık kaygısına sokmuştur.

Bunları hatırlarken Ziya Selçuk ismi hakkında ne düşünmeliyiz, neler söylemeliyiz, aklımıza neler gelecektir? Söyleyeceklerimiz şunlardır Ziya Selçuk imam hatipleşmedir, özel okullarda öğrencinin müşteri olmasıdır, meslek liselerinde sömürüdür, nitelsiz eğitimidir, eşitsizliktir, intihardır, taciz olaylarıdır o bizim üzerimizde dolan karanlık bulutların, kokuşmuş karanlığın temsilcisidir...

Peki ya bizler kimiz, bu ülkenin liselilerinin değerleri nedir, ne değildir? Cevabını verelim. Kurtulmaktır kokuşmuş bu karanlıktan: aydınlanmadır, gelecektir, ilericiliktir, yurtseverliktir; laik ve bilimsel, eşit ve parasız eğitimden yana olmaktır; Denizdir, Harun Karadeniz’dir o bilir okuyan gençlik emekçi halkına karşı sorumludur; ÖSYM şifre eylemlerinde boyun eğmemek, Gezi’de memleketi sahip çıkmak, İstanbul Erkek Lisesi gibi sırtını dönmektir yobazın karanlığına. Gelecektir bu ülkenin liseli gençliği ve geleceğe yazacaktır aydınlık geleceği, Sosyalist Türkiye’yi.

HAZİRAN'DA SAKLI TOPLUMCU GERÇEKÇİLER

*“havada tüy
havada kuş
havada kuş soluğu kokusu
hava leylâk
ve tomurcuk kokuyor
ne anlar acılardan/güzel haziran
ne anlar güzel bahar!
kopuk bir kol sokakta
çırpınup durur”*

Dizmiş mısraları Hasan Hüseyin Korkmazgil Orhan Kemal anısına. Belki de gerçekten anlamaz acılardan haziran belki farkında değildir içinde kimleri anılarda yaşattığını ama biliriz haziran bir başkadır.

ORHAN KEMAL, AHMET ARİF, NAZIM HİKMET RAN...

Orhan Kemal toplumcu gerçekçi bir yazar olmasının yanında Türk sineması için de oldukça emek sarf etmiş bir sanatçıdır. Bir çocuğumuz onu roman ve öyküleri ile tanımışızdır ama o edebiyatın her alanı ile ilgilenmiş başarılı bir toplumu gerçekçidir.

Aktif siyasal yaşamı olan bir ailenin içinde büyüyen Orhan Kemal, Bursa Cezaevin’de tanıştığı Nazım Hikmet’in teşviki ile roman ve öyküye yönelmiştir. Koca çınar Yaşar Kemal gibi Orhan Kemal de Adana’da doğup büyümüştür.

Eserlerinde de memleketini, memleketinin meselelerini anlatmıştır. Diyalog ustası olan Orhan Kemal eserlerinde; topraksız tarım işçilerinin mücadelelerini, fabrika işçilerini, suçun toplumsal kaynaklarını ve daha nice toplumcu gerçekçi konuları barındırmıştır.

Asıl ismi Mehmet Raşit Ögütçü olan Orhan Kemal’i yazdığı romanların, öykülerin, oyunların yanında toplumun sesini yükseltmesi ile anılan gerçek bir sanatçı olarak anacağız.

Gerçek ismi ile tanımadığımız bir diğer sanatçımız ise Ahmet Önal yani bizim bildiğimiz ismi ile Ahmet Arif...

Diyarbakır’da doğup büyümüş toplumcu gerçekçi bir şairdir Ahmet Arif. Toplumcu gerçekçiliğini Anadolu topraklarından aldıkları ile beslemiştir. Ahmet Arif toplumcu gerçekçiliğin verdiği didaktiklik ile duysallığından parçaları harmanlamıştır. Belki de onun bu kadar başarılı olmasının nedeni budur.

*“Nerede olursan ol
İçerde, dışarda, derste, sırada
Yürü üstüne üstüne
Tükür yüzüne celladın
Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile
Dayan iş ile.
Turnak ile, diş ile
Umut ile, sevda ile, düş ile”*

Ahmet Arif de sürmüştür ömrü boyunca kavgasını fırsatçı ile fesatçı ile hayın ile.

Ahmet Arif’in Orhan Kemal’in ve daha nicelerinin kavgasında yol alan toplumcu gerçekçi şiirin öncüsü Türk Edebiyatı’nda şiiri şiir yapan şair Nazım Hikmet Ran da Ahmet gibi Orhan gibi haziranda bırakmıştır son kez kalemini.

Nazım Hikmet onlarca, yüzlerce belki binlerce kez üzerine yazılar yazılmış kitaplar basılmıştır. Birçok şairin, sanatçının örnek aldığı, esinlendiği devrimci bir şairdir. Onun ismini bu kadar duymamızın bir sebebi vardır. O öncüsü olmuştur gerçekçi edebiyatın. Türk şiirin biçiminde ve içeriğinde büyük değişiklikler yapmıştır.

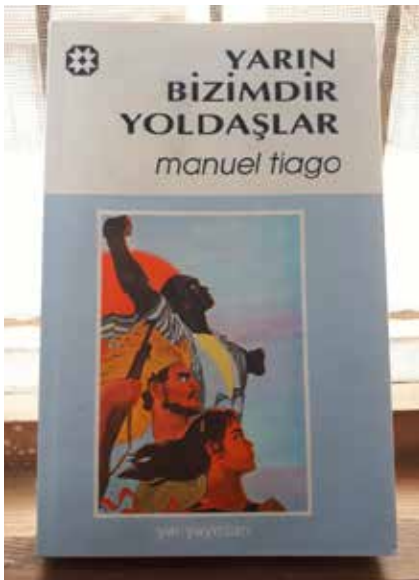
Mücadelesini sürdürürken bir kez bırakmamışlar kalemini. Kalem onun kılıcı olmuştur. Parlak kılıcının ışığı da bizlerin yolunu aydınlatmıştır.

Belki haziran almıştır bizden Ahmet Arif’i, Nazım Hikmet’i, Orhan Kemal’i ama onların taşıdığı meşalesi ateşini bizler devralacağız yeniden toplumun da toplumcu gerçekçiliğin de sesini yükseleceğiz!

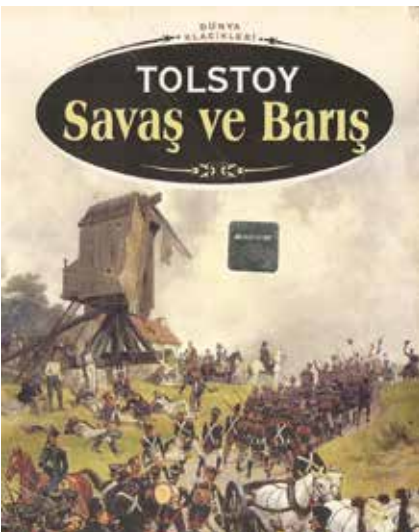
İNCE MEMED

İnce Memed, Yaşar Kemal'in 1955 ile 1987 arasında yazdığı ve dört ciltten oluşan roman serisidir. Serinin konusu Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında Çukurova'da geçmektedir. Seri, Anadolu halkının geri kalmışlığı, köy hayatının sefaleti ve ağaların tüm yöreye tamamen hakim olması üzerine bu duruma karşı bir isyan öyküsüdür. Türk Edebiyatının Gelmiş Geçmiş En İyi 100 Romanı listesinde bir numara seçilmiştir.

YARIN BİZİMDİR YOLDAŞLAR

Manuel Tiago'nun eşsiz bir esri olan Kitapta, Portekiz Komünist Partisi'nin bir yerel örgütüne bağlı köylü militanlar, derin anlamlı sözleriyle partinin o günkü mücadelesinin acil sorunlarını ve geleceğini tartışıyor; roman, partililerin özgürlük savaşını, yeraltı yaşamını, kitlelerle bağlarını, yenilen genel grev yüzünden ağır bir darbe yiyen örgütün iyimserliğini ve geleceğe güvenini hiç yitirmeden toparlanışını, hem öğretici ve düşündürücü, hem de duygulandırıcı ve etkileyici biçimde yansıtıyor.

SAVAŞ VE BARIŞ

Savaş ve Barış, Rus yazar Lev Tolstoy tarafından yazılmış ve ilk kez 1869 yılında yayınlanmış roman. Roman dünya edebiyatının en önemli başarılarından ve önemli eserlerinden biri olarak değerlendirilir. "Savaş ve Barış" L.Tolstoy'un diğer eseri olan "Anna Karenina" (1873 - 1877) ile birlikte yazarın edebi yaratıcılıkta zirvesi olarak kabul edilir. Napolyon döneminde geçen Rusya ve Fransa arasındaki çekişmeli savaşı anlatmasının yanında saray hayatı ve saray insanların buldukları konulardan nasıl değişikliğe uğradığı da anlatılmaktadır.

ÖSYM TESADÜFLERİ SEVER: 2011 BÜYÜK YGS EYLEMLERİ

AKP'li yıllara damgasını vuran skandallar saymakla bitmez: rüşvetler, yolsuzluklar, iftiralar, itiraflar, hukuksuzluklar... Bunlara bir de sınav skandalları ekleniyor ve istisnasız her yıl gündeme gelen bu sınav skandalları AKP'nin geleneği haline geliyor.

AKP'nin liseye ve üniversiteye girişte uygulanan sınav skandalları 2003 yılından başlıyor; iktidara 2002'de gelen AKP'nin bu yıl bir skandala imza atamamasının nedeniye seçimlerin kasımda olması sebebiyle sınavlara yetişememiş olması kuşkusuz.

Puanlamasından adına ve müfredatına kadar sık sık değiştirilen sınav sistemi öğrenciler için her yeni yıl bir belirsizliği beraberinde getirdi. Neredeyse her yıl puan hesaplamada yanlışlıklar oluyor, her yıl hatalı sorular gündeme geliyor. Özellikle liseye giren her yeni nesil, son sınıfta başına gelecekleri çaresiz bekler halde sınava hazırlandı. Bu sınavlar öğrenciler için gelecek kaygısını ve fırsat eşitsizliğinin sonuçlarını büyütüyor; öğrenciler sıra arkadaşlarıyla-

la yarıştırmak zorunda bırakılıyor ve piyasacı düzenin en büyük öğretisi olan rekabet öğütleniyor. Sınavlar bu kültür dayatılarak gençlik açısından yozlaşmayı arttırmak için kullanıldığı gibi AKP'nin de yoz kültürünü her seferinde gözler önüne seriyor. Örneğin kopya ve şifreleme skandallarının ardı arkası gelmiyor, iktidar tarafından belirli cemaat ve çevrelere soruların sızdırıldığı ortaya çıkıyor.

Değiştirilen sınav sistemleri öğrenciler için geleceksizlik ve belirsizlikten başka bir şey getirmezken; cemaatlere sınırsız nimetler sunuyor. Örneğin 2010 yılında uygulamaya koyulan YGS sınavı kopya skandalıyla gündeme gelirken 2011 yılında AKP en büyük sınav skandallarından birine imza atmış oldu.

ÖSYM'NİN ŞİFRESİ ÇÖZÜLDÜ

2011 yılında yapılan YGS sınavı şifre skandalı ile gündeme gelmişti. Yıllar-

ca nitelsiz bir eğitim sistemine tabii tutulan öğrenciler yine dikiş tutmayan sınavlara tabii tutuluyor. Okullarda verilen eğitim sınavlarda başarılı olmaya yetmediği için de öğrenciler dershanelere ve özel derslere mahkum ediliyor. İyi bir gelecek hayaliyle yıllarca emek verenler, sınavların yarattığı kaygı nedeniyle bunalıma girip intihar eden öğrenciler varken; AKP bizzat cemaat eliyle kurulmuş dershanelerde sınav için şifreler veriyor, soruları paylaşıyor. Yıllardır gençliğe geleceksizliği reva gören, geleceği cemaatler için inşa etmeye çalışan AKP'nin foyası 2011 YGS'sinde matematik testindeki şifrelerin çözülmesiyle ortaya çıktı.

ÖSYM ilk olarak bu iddiayı yalanlasa da sonrasında ÖSYM Başkanı Ali Demir "sehven şifreleme" olduğu açıklamasını yaptı. Bu şekilde çözülebilen soruların bir veya ikiyi geçmeyeceği yalanını söylerken; bu yöntemle sadece matematikte 40 sorudan en az 30 sorunun aynı şifreyle çözülebildiği anlaşıldı. Yıllarca cemaatlere okullarımızın kapısını açan, eğitimi, yurtları, dersha-

neleri onlara devreden; kamunun her kademesinde gericiğin kadrolaşmasının önu açılmışken bunun bir tesadüf olmadığını ortaya çoktan koyuyordu. ÖSYM'nin bu açıklamasının ardından Türkiye, cumhuriyet tarihinin en büyük liseli öğrenci eylemlerine tanık oldu, ÖSYM'nin açıklamasına karşysa “ÖSYM TESADÜFLERİ SEVER” pankartları bu eylemlerde yerini aldı. Türkiye'nin dört bir yanından öğrenciler Ali Demir'e, “Sen sehven mi başkan oldun?” diye sorarak bu adaletsizliğe ve haksızlığa pabuç bırakmayacaklarını da göstermiş oldular.

ADALETSİZLİK, HAKSIZLIK VE GELECEKSİZLİK VARSA GENÇLİĞİN YOLU MÜCADELEDEN GEÇER

Edirne'den Van'a kadar ülkenin dört bir yanında şifreleme skandalını protesto eden eylemler düzenleniyor, liseliler ÖSYM Başkanı Ali Demir ve Milli Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'nun istifasını istiyordu. Eylemlerin en büyüğüse İstanbul, Taksim'de 5bin kişiyi aşan kalabalıkları birleştiriyor; öğrenciler okullarını boykot ederek YGS'nin iptalini talep ediyordu.

Yıllarca geleceksizliğe, karanlığa, gericiliğe maruz bırakılmış bu ülkenin

gençleri ülkenin dört bir yanında günlerce süren eylemleriyle haksızlığa karşı sesini yükseltiyordu. Bu haklı talebin karşısındaysa iktidarı ve onun yandaşlarını buluyordu.

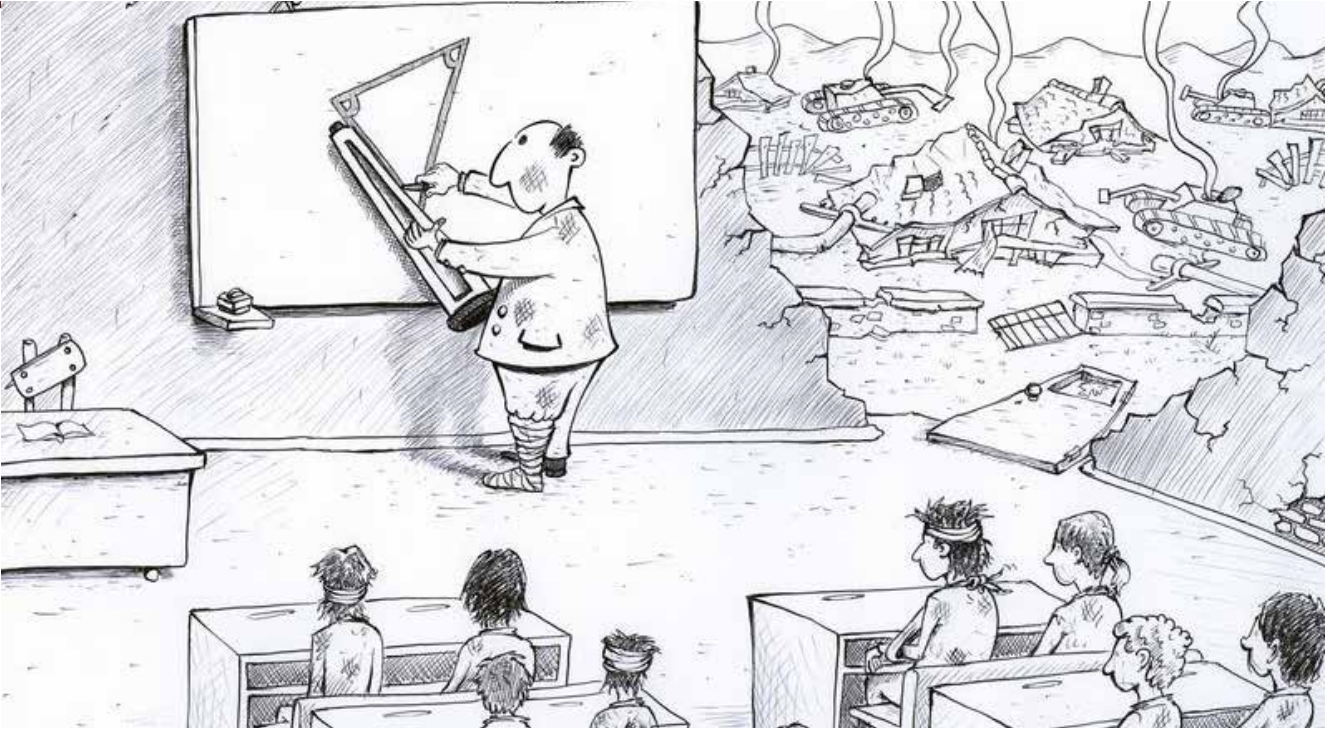
Sınavların güvenle yapıldığını ve ÖSYM'nin açıklamasından tatmin olduğunu dile getiren dönemin başbakanı Erdoğan hakkını isteyen liselilere tehditler savuruyor; Gülen cemaatine şifreleri verenleri koruyordu. Gerek iktidar partisi, gerekse yandaşlar söylemleriyle liselileri hedef göstererek ve haklı talepleri gölgelemeye çalışıyorlardı. Ancak cemaat ile AKP'nin siyasi ilişkisi saklanamayacak kadar ortadaydı. Ne cemaat AKP'ye ne de AKP cemaate toz kondurmuyordu. Üstüne üstlük bunun AKP'yi ve Gülen Cemaatini yıpratmak için öne atılmış bir siyasi oyun olduğunu öne sürüyorlardı. Bu işin siyasi bir oyun olduğu iddiasını öne sürüyor ancak kendilerinin cemaat ile siyaseten işbirliği içinde olduğunu görmezden geliyorlardı. Bu gerçek liseliler tarafından unutulmamış ve şimdi pankartların yanına bir yenisi daha ekleniyordu: CEMAAT TESADÜFLERİ SEVER.

Şifrelemenin cemaatlere üniversitelerin kapılarını açmak buradan sonra da kadrolaşmalarının önünü açmak için oluşturulduğu gözler önüne seriliyordu. Ayrıca şifrelerin yalnızca 2011 için değil, 2010 yılında da olduğu ve buna bakarak 2012 yılında hangi şifrelemenin

kullanılacağı dahi anlaşılabilirdi.

Tüm bunlar ortadayken AKP'Li siyasetçiler eğer iddialar gerçekse süreç başlatacaklarını söyleyerek dostlar alışverişte görsün şeklinde göz boyamaya çalışıyor, ÖSYM cezaevlerinde uygulanan YGS sınavının fen testini hata olduğunu söyleyerek yeniliyordu. Bu adımların arkasındaysa eğer hata varsa bakın biz telafi ediyoruz; YGS'yi iptal etmiyorsak demek ki şifreleme skandalı asılsızdır demeye çalışıyordu. Yurt genelinde süren protestolara rağmen YGS iptal edilmedi ve sonuçları açıklandı.

Kişiye özel kitapçıkla yapılan bu sınavda 150 kişinin sınavınınsa “suç unsuru” gerekçesiyle tekrarlanmasına mahkeme tarafından karar verildi; ÖSYM savunmasında neden şifre olduğunu anlattı. Sonrasındaysa 150 kişinin sınavını ertelemenin sınavın güvenilirliğine gölge düşürmek için yeterli olamayacağını söyledi. Yıllar sonraysa Ali Demir'e FETÖ ile ilişkisinden dolayı dava açıldı ve görevi “zincirleme” şekilde kötüye kullanmaktan hapis cezası verildi. 2011 Büyük YGS Eylemleri ise önemli bir mücadele pratiğini devrederken boyun eğmeyen liselileriyle tarihe geçti.

AKP'LI YILLARDA EĞİTİM SİSTEMİ

AKP, iktidara geldiği 2002 yılından beri eğitimde bir dizi sistem, müfredat ve sınav değişikliği yapıldı. Kimi zaman yıllardır sürdürülen kimi zamansa daha bir yılını doldurmamış başlıklarda değişikliğe gidildi. Eğitimi karanlığın değil; aydınlanmanın karşısında bir silaha dönüştürmek için bir dizi adım atıldı. AKP'nin bu konudaki ilk hamlesiyse 2004 yılında açıklanan ve 2005-2006 yılında tamamen uygulamaya koyulan müfredat değişikliği oldu. Cumhuriyet tarihi açısından eğitim sisteminde yapılan en köklü değişikliklerden biri olan bu müfredatla birlikte okuma-yazmayı öğrenen birinci sınıflar cümlelerle değil; seslerle tanıştırdı. Bununla birlikte liseler 4 yıla çıktı, çoğu okulda yabancı dil eğitimi veren hazırlık sınıfları kaldırıldı.

Şekilsel bir dizi değişikliğin yanında eğitim felsefesinde kimi değişiklikler yeni programda yerini aldı. Bu değişikliklerse iktidar tarafından bir "devrim" olarak tanıtıldı. Doğrusu "yaratılış" kavramını da programa eklenmesi, aydınlanmanın tasfiyesinde kullanılacak eğitim sisteminde çığır açan bir adım olarak nitelendirilebilir. Bilimde, sanatta, kültürde gerileyen bir ülkenin gericiilikte çığır açan iktidarı olarak AKP, bu değişikliklerle "eğitim felsefesi" üzerinde çağın yeni ihtiyaçlarına yönelik değişiklikler yaptığını söylüyor. Bu yeni felsefeyi anlatırken evrimsel biyo-

loji ve kuantum fiziğinden bahsederken, sanki öğrencilere 2 saatlik sınavlar için ezberlerleri dayatanlar kendileri değilmiş gibi sorgulayıcı benliğin yok edildiğinden de dem vuruyorlar. Bir yandan bilgi toplumundan bahsediyor; diğer yandan da kendinden öncekiler gibi hurafelerle eğitim vermenin zeminini hazırlıyorlardı. Aynı yıl liselerin 4 yıla çıktığı ilan edilirken, 3 yıllık lise eğitimini dahi ekonomik nedenlerle tamamlayamayan öğrenciler için bir çare üretilmedi. Bundan sonrasında eğitim sisteminde yapılan hiçbir değişiklik de herkes için nitelikli ve ücretsiz eğitim sunamazken; emekçi ailelerin çocukları üzerine yük bindirmeye devam etti.

Değişiklikleri yeni çağın ihtiyaçlarıyla açıklamaya çalışan AKP, emekçi ailelerin ve ülkenin ihtiyaçlarına sırt dönüyor; buraya dair bir iyileştirmeyi gündeme dahi almıyordu. Bunları daha sonrasında 202 yılına kadar 20 bin köy okulunun kapatılmasıyla birlikte taşınabilir eğitime geçen çocukları ve ailelerini mağdur edilmesi izledi. Ülkede eğitimden ve bilimden yoksun tek bir yer kalmaması için örülen yol, gerici-işbirlikçi iktidarlar eliyle ve en sonunda AKP ile yarımın karanlık Türkiye'sine giden bir yola dönüştürüldü. Bilgi toplumundan bahsediyor, bu yeni çağda eleştirel düşüncenin önemini vurguluyorlardı ancak söylemleriyle çelişen gerçekliklere imza atıyor; eği-

timde gericileşmenin ve piyasacılığın yolunu döşüyorlardı. Neydi bu sık sık dillendirilen yeni çağ peki? Bu noktayı açarak iktidarın dilini daha anlaşılır hale getirelim.

Tüm dünyayla birlikte, 1980 Amerikancı faşist darbesinin ardından Türkiye'nin de içine girdiği neo-liberalizm çukuru, 90'larda Sovyetler Birliği'nin çözülüşüyle de halkların elde ettikleri kazanımların tek tek özelleştirmeci politikalar ellerinden alınması: İşte ardından AKP'nin iktidara geldiği yeni çağın ta kendisi...

Bu yeni çağda Türkiye burjuvazisi de kendi yerini almalı, AKP açısından 12 Eylül'ün bıraktığı piyasacılık, işbirlikçilik ve gericiilik mirası daha ileriye taşınmalıydı. Yani özelleştirmeci anlayışın, kültürel yozlaşmanın ve bayağı bir birey vurgusu üzerinden aşılana bencilliğin ülke topraklarına kök salması için ayrı bir uğraş gerekiyordu. Buradan eğitim sistemi içerik hem şekil anlamında dönüştürülüyor; yeni çağın yeni Türkiye'sine uyumlu "bireyler" yetiştirme yolunda ilk adım 2004 müfredat değişikliğiyle atılıyordu. Yeni çağ piyasacılığın yükseldiği, özelleştirmelerin arttığı bir çağdı. Tüm bunlar eğitimin daha da özelleşmesi, "her koyunun kendi bacağından" asılması anlamına geliyordu. Yani eğitimi parasız ve eşit hale getirmek, neoliberalizmin kendi-

sine aykırıydı. Dahası eğitimde özelleştirmeyi arttırarak, eşitsizliğin açısını daha da büyütürken bu yeni politikalara uyum sağlamak ve dünya düzeninde uyumlu şekilde yer almak gerekiyordu. Tüm bunlar ise AKP'li yıllarda, eğitimde gerici ve piyasacı dönüşümün kendisi olarak yerini aldı.

2010'lu yıllara geldiğimizde uygulanan bu politikalar yalnızca eğitimde değil her alanda dozunu arttırıyor ve her seferinde bu ülkenin ilerici, yurtsever birikimine tosluyordu. Eğitim sistemiyse bunları aşabilmek yani yarın öbür gün AKP'nin " ayağına dolanacak " bir birikimin oluşmasını engellemek için şimdye kadar en gerici ve piyasacı değişikliklerden birine tabi tutuluyordu yani 2012 yılında uygulamaya konulan 4+4+4 eğitim sistemine...

Yıllardır okullarda verilen eğitim sınavlarda başarılı olmak için yeterli olmuyor bu da öğrencileri doğrudan dershanelere ve özel derslere mahkum ediyordu. Bu yeni sistemle birlikte dershanelerin kapatılması gündeme gelirken, okullarda hala sınavlar için yeterli eğitim verilmiyor; AKP'nin söylemleri bir kandırmacanın ötesine geçemiyordu. Şimdi yıllarca AKP eliyle sınav sorularının verildiği Gülen Cemaati ile dershaneler üzerinden birbirlerini yiyorlardı. Üstelik kapatılan dershanelerse zaman içinde temel liselere dönüştürülerek eğitimde özelleştirmenin en güçlü adımlarından biri atılmış oluyordu.

Bu sistemle birlikte zorunlu eğitim 12 yıl oluyor, Hz. Muhammed'in hayatı, Kuran gibi dini içerikli dersler seçmeli ders olarak müfredata giriyordu. Okullarda çoğu zaman seçmeli dersler

öğrencilere danışılmadan AKP'nin idarecileri tarafından seçiliyor ya da belirlenen seçmeli dersler arasına her zaman bunlar sıkıştırılıyordu. Tüm bunlar öğrencilere gericiğin dayatılmasından öteye geçemiyordu. Bu sistemde ortaokulların geri gelmesiyle birlikte imam hatip ortaokulları yeniden gündeme geliyor ilkokullar dahi imam-hatip ortaokuluna dönüştürülmeye çalışıyor; ilkokulu olmayan köylere bile imam-hatip ortaokulu açma işine giriliyordu. Bunlarla birlikte liselerde de bir imamhatipleşme furıyası başlatılıyordu. İmamhatipleştirilemeyen okullardaysa ilerici öğretmenler sürülüyor, yerlerine AKP'nin badem bıyıklı, yandaş hocaları getiriliyordu. AKP'nin " hocaları " taciz-tecavüz haberleriyle, kız öğrencilere hakaretleriyle, oruç tutmayan öğrencilerini sınıflardan atmalarıyla gündeme geliyor; Ensar Vakfı, TÜGVA ve Ülkü Ocakları gibi gerici ve faşist oluşumlara değişimin " kültürel yozlaşma " ve gençliği esir alma yönünü tamamlamak için faaliyet izni veriliyor. Gerici vakıf ve cemaatlerin yürüttüğü faaliyetler imamhatipleştirilemeyen okullarda öğrencileri kuşatmanın başka bir aracı olarak görülüyor, köklü okulların kültürlerini yok etmenin ve gericiğin kısıracına almanın başka bir yolu olarak faaliyet yürütüyordu.

Tüm bunlara rağmen öğrencileri esir alamayan gericilik devamsızlık saatiyle, sınıf geçme notuyla liselileri ıslah etmeye çalışıyor; idareciler ve yandaş öğretmenler eliyle baskılar ve kısıtlamalar arttırıyor. 2003 yılından beri sınav sisteminde türlü değişikliklerle gelecek kaygısı arttırılıyor; öğrenciler bu şekilde düşünsel, sanatsal faaliyetlerden, spordan uzaklaştırılıyor geleceksizliğin getirdiği kaygı ve stres ile esir

alınmaya çalışılıyor. Tüm bu yollarla memleket sorunlarını sırt çevirmiş; önüne sunulanı kabul eden, üretmeyen, tartışmayan, sorgulamayan bir gençlik toplama yaratmaya çalışan AKP, devraldığı gerici ve piyasacı mirası yarınlar " güvenle " bırakmak için çalışıyor.

Sınav sisteminde yapılan her değişiklikse okul türleri hakkında tartışmaları da beraberinde getiriyor. Örneğin SBS'nin gelmesiyle düz liseler kalkmış ve Anadolu liseleri yaygınlaşmıştı. TE-OG'un değişmesiyle nitelikli nitelsiz okul tartışmalarını beraberinde getirmişti. Nitelikli okulların da nitelsiz okulların da MEB'e bağlı olduğunun altını çizelim. Yeni dünya düzeninde her koyun kendi bacağından asıldığına göre; birilerinin daha iyi olmak için diğerlerinin üstüne basarak yürümesi gerekiyordu. Yani nitelsiz okullar da olsun ki nitelikli okullara girebilmek için öğrenciler birbirleriyle yarışsınlar, neo-liberalizmin getirdiği yoz kültürün bu sayede bir parçası olsunlar. Sonrainsındaysa onları bekleyen şey: gerici vakıfların ve cemaatlerin cirit attığı okullar olsun. AKP'nin bu tasarımı hayata geçirmek için hala sancılar çektiği ve gerici-piyasacı karakterinden dolayı gençlikle bir bağ kuramadığı açık.

18 yılda 7 eğitim bakanı değiştiren; her bakanı eğitim ve sınav sisteminde belirsizlik yaratan, liseye girişte 6, üniversiteye girişte 3 kez sınav sistemini adından müfredatına kadar değiştiren, gençliği karanlık bir geleceğin parçası haline getirmeye çalışan AKP'nin tüm bunlar gözler önündeyken gençlik ile bağ kuramayacağı açıktır.

15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi

BİR DİRENİŞ HİKAYESİ: 15-16 HAZİRAN

Bir Direniş Hikayesi: 15-16 Haziran 1970 yılında olan bu yürüyüşün nedeni, dönemin AP hükümeti işçi sınıfının içinde yer edinmiş DİSK'ı bertaraf etmek için bir tasarı çıkarmasıydı. Tasarı, sendikalar kanunun ve toplu iş sözleşmelerinde yapılmak istenen değişiklikleri kapsamaktaydı. (İşçi mücadelesini açıkça ve toptan baskı altına alamayacağına bilen burjuvazi bunun için dolambaçlı yollar denemeye karar vermişti. Sendikaları kapatıp, toplu sözleşme ve grev haklarının kanun dışı olduğunu ilan etmek mümkün değildi; ancak bunu, sendikaların tümünü sarı sendika haline getirerek fiilen başarmak güçlü bir olasılık olarak ortaya çıkıyordu.) Mevzu bahis tasarının amaçladığı bir sendikanın ülke çapında faaliyet gösterebilmesi için işkolundaki işçilerin

üçte birini temsil etmesi gerekiyordu. Türk-İş sendikası devletin politikalarını birebir uyguladığı için yürüyüşte Disk üyeleri ile birlikte Türk-İş üyeleri de bulunmaktaydı. Fakat işçinin hakkı hariç her şeyi savunan Türk-İş'e karşı yoğun ve haklı bir protesto gerçekleştiren işçiler ellerindeki döviz ve pankartlarda "Zafer Er Geç Emekçilerindir.", "Haklarımız İçin Sonuna Kadar Kavga Edeceğiz.", "Kahrolsun Türk-İş" gibi yazılar bulunmaktaydı. Adalet Partisi hükümetinin, Türk-İş'i desteklemesi kulağa absürt gelsin, keza kuruluşundan bu yana işçi karşıtı duruşuyla sermaye sınıfınca ve tüm düzen partilerince desteklenen Türk-İş sarı sendikacılığın en iyi örneklerindedir. Sarı sendikacılığın ne olduğunu kısaca açıklamak gerekirse ise; İşçi ve emekçilerin

çıkarlarını ve haklarını mücadele ederek kazanmak ve korumak yerine, hükümet ya da patronlarla uzlaşıp, üyelerinin çıkarını geri plana iten, hükümetle ya da patronlarla en kötü koşullarda uzlaşan, "karşı taraf"ın taleplerini daha çok önemseyen sendikalara dünyanın her yerinde "sarı sendika" deniyor. Türkiye'de sayıları hiç de az olmayan sarı sendikalar, siyasi iktidar ile siyasal-ideolojik yakınlıkları, hatta "organik" bağları nedeniyle "yandaş sendika" olarak da adlandırılıyor.

DİSK bu tasarıya dair 17 Haziran günü bir miting yapılması kararını alıyor fakat 15 Haziran sabahı DİSK için de sürpriz olan bir olay gerçekleşiyor. Fabrikalardaki işçiler fabrikalarda üretimi durdurup yürüyüşe geçmişlerdi.

Verilere göre 75 bin sanayi işçisi büyük bir öfkeyle ve hiddetle İstanbul ve Kocaeli'nden yürüyüşe geçmişlerdi. 16 Haziran günü işçiler yeniden iş bırakma kararı almış, 16 Haziran'da uygulanan bu kararlarla birlikte işçiler yeniden so-kağa çıktıklarında ise bu sefer çarpışma yaşanmıştır. Kayıtlara göre o gün toplamda 150 bin işçi yürüyüşe çıkmış müthiş bir kalabalık ile emeğinin hakkını istemişti.

16 Haziran'ın akşamında olayları durdurmak amacıyla sıkıyönetim ilan edilmiştir. Sıkıyönetime rağmen bir hafta bazı fabrikalarda işçiler işbaşı yapmamışlardır ve gözaltına alınan işçiler olmuştur. Bu büyük direnişin sonunda Anayasa Mahkemesi 19 Ekim 1972 tarihli Resmi gazetede yayımlayarak, 274 ve 275 sayılı yasalarda yapılan değişikliği iptal etmiştir. Örgütlü işçi sınıfının

neleri başarabileceğinin önemli bir kanıtı olan bu olay sosyalizm temellerine dayandırıldığında ise gerçekleşmesi kaçınılmaz olan bir sosyalist devrim olacak, işçilerin birliği sermayeyi yenecektir.

Türkiye işçi sınıfının bu büyük kalkışmasından çıkarılacak önemli bir sonuç da, işçi hareketlerinin -bugün olduğu gibi- belli bir bölgesellik içerisine sıkışıp kalmaması ve olabildiğince yaygın şekilde eylemlerin oluşturulması gereğidir.

1970 yılında Türkiye işçi sınıfı, burjuvaziye korkulu anlar yaşattı. Burjuvazi, işçilerin böylesi örgütlü bir karşı koyusuna hazır değildi. Anayasal hakları ve görelî özgürlüğü bugünkünden daha fazla olan işçi sınıfının elinden 1982 Anayasası ile tüm serbestliği alın-

dı. Bugün bu Anayasa'dan yana dertli olanlar dahi bu Anayasa'nın burjuvaziye getirdiği hareket serbestisini göz ardı edememektedirler.

50 yıl sonra bugün, Türkiye işçi sınıfı sosyalist ideoloji ile kısmen tanışık bir haldedir. Sosyalistler işçi sınıfını kucaklayacak politikaları oluşturma konusunda ellerini çabuk tutmak zorundadırlar. Çünkü, bu memlekette gerçekleştirilecek sosyalist devrimin taşıyıcısı işçi sınıfı olacaktır.

“İşçi yürüyor baştan
Fabrika dağdan taştan
Galiptir her savaştan
Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey
Patronların kafasına vura vura hey”

İŞÇİLERİ ÖNLEMELİK İÇİN KÖPRÜ AÇILDI

İşçi hareketleri İstanbul'da varmakta ve ilerliyor. Bu yakınlarda işçilerin birleşmelerine mani olmak için köprüleri açmaktan başka bir çare bulamıyorlar. İşçiler köprüde kalıyor.

KADIN İŞÇİLER DE ERKEKLERLE KOL KOLA YÜRÜDÜ

İKTİDAR VE EĞİTİM

Tüm toplumlarda ve iktidar yapılanmalarında eğitim bireylerin belli amaca göre yetiştirilmesi, iktidar yapılanmasının başarı sağlayıp ilkelerini halk tabanında kabul ettirebilmesi için bireylerde kalıcı değişiklikler yapma uygulamasıdır. Ancak bu genel tanıma bakarak iktidarların meşruluğunu sağlamak için salt eğitim politikaları ürettiği çıkarımı yapmak doğru olmaz. Eğitim bu erkin sadece bir kısmını oluşturur ancak bu kısımda bulunan politikalar incelenerek iktidarın yapılanması hakkında bir çıkarım yapmak da mümkündür. Tabii uygulanan eğitim politikaları dönemin koşullarına göre de şekillenmektedir. Örneğin Orta Çağ; M.S. 476'da Roma İmparatorluğunun yıkılışı ile başlayan süreçtir, bu süreç rönesans dönemine kadar sürmüştür ve bu dönem aynı zamanda dünyada büyük etkisi olan iki

büyük dinin(Hristiyanlık ve İslam) gelişme sürecine denk gelmektedir erkin de bu dinler etkisinde olma sebebi ile bu bin yıla yakın süren dönemde eğitim bu iki büyük dinin öğretileri etkisinde kalmıştır.

Ülkemizde eğitim sistemi ve iktidardaki sınıfın bu bağlamda uyguladığı politikalar gün geçmiyor ki gündem olmasın. Herkesin şikayetçi olduğu, kimseye bir gelecek vademediği apaçık ortada olan hatta artık sistemsizlik diye nitelendirilebileceğimiz eğitim politikaları eşliğinde yine düzenin bizlere gösterdiği sahte hayatları yaşamak umuduyla sınavdan sınava, dersten derse koşup duruyoruz. Peki bunlar bize ne kattılar? Okullarımızda sırf sınavlardan yüksek notlar almak için ezberleyip bir süre sonra tamamen unuttuğumuz bilgiler ne

işimize yarıyor? Bu soruları her öğrenci haklı olarak kendine soruyor tabii ancak asıl sorulması gereken asıl soru şu: Bu eğitim "sistemsizliği" ile ne amaçlanıyor? Bu sorunun cevabı iktidardaki sermaye sınıfının karından ibaret aslında yani ülkemizde verilen eğitimin amacı ülkenin kalkınmasını sağlayacak genç nesli yetiştirmek değil sermaye sınıfının karına kar katacak ucuz iş gücünü oluşturacak nesli yetiştirmektir. Bunu yaparken de ezbere dayalı eğitim sistemi ile sorgulamaya kapalı beyinler yaratıp sermaye iktidarının meşruluğunu sorgulanmasını engellemektir. Burada da tekrar görüyoruz ki eğitim politikaları iktidardaki sınıfın meşruluğunu sağlaması için bir dayanak noktasıdır. Tüm bu çıkarımlar ışığında 2002 yılında beri iktidarda bulunan AKP'nin eğitim alanındaki başarısına(!) bakıp

sınıfsal konumu belirlemek oldukça kolay olacaktır. Örneklerle ilerleyip zaten yaşayarak gördüğümüz tüm bu gerçekliği somutlamamız gerektiğinde örneklerin saymakla bitmeyeceği aşıkardır. Turizm sektörünün karını düşünüp milyonlarca öğrencinin geleceği ile oynayarak sınav tarihini değiştiren, meslek liselerini sanayi alanlarının hotel bölgelerinin yanına taşıyıp staj adı altında gençlerin iş gücünü çok düşük ücretlerle satın alıp patronlarının karına kar katmayı planlayan bir iktidarın emekçilerin safında olmadığı ortadadır. Sonuç olarak yukarıda değindiğimiz üzere AKP iktidarı bir burjuva iktidarıdır.

Olguların meydana gelişi ancak birbirine zıt olan ve bu zıtlık sayesinde birbirini devam ettiren zıtlıkların çatışması ile mümkündür. Yani evrende her şey zıttıyla var olur. Burjuvazinin var olduğu çağdan beri savaşım halinde olduğu zıtlığı ise proletarya sınıfıdır. Savaşım halinde olmalarının sebebi durum ve çıkar bakımından uzlaşmaz bir durumda konumlanmış olmalarıdır. Bu çelişki birçok meselenin sosyolojik, ekonomik, politik alanlarda doğru açıklanması için temel alması gereken noktadır. Bu sebeple ele aldığımız eğitim kavramını birbirine zıt olan iki iktidar yapılanmasıyla incelemek bize doğru bakış açısını kazandıracaktır.

Burjuva iktidarlarının eğitim konusundaki tutumunu ülkemiz özelinde ele aldığımız göre bakmamız gereken

zıtlığı işçi sınıfı iktidarının uyguladığı eğitim politikası olmalıdır. Bu durumda aklımıza gelen ilk örnek de tabii Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği. SSCB anayasasında eğitim hakkı şu şekilde belirtiliyor: "SSCB yurttaşları eğitim hakkına sahiptirler. Bu hak, genel temel eğitim zorunluluğu, parasız yedi yıllık eğitim iyi notlara sahip yükseköğretim öğrencileri için devlet çiftliklerinde, Makine ve Traktör İstasyonları'nda emekçilerin parasız üretim, teknik ve tarımsal eğitiminin örgütlenmesiyle güvence altına alınmıştır." Anayasada var olan bu maddenin uygulanma sürecini incelemek istediğimizde karşımıza politeknik eğitim kavramı çıkmaktadır. Politeknik eğitimin misyonu üretim sürecinde bireye ihtiyacı olacak gereksinimleri kazandırmaktır. Bunun yanında bireyin bulunduğu toplumsal düzene adapte olmasını sağlamaktır. Bu durumda da eğitim toplumsal yaşamın önemli bir parçası haline gelmektedir. Böylece eğitim hayattan ve toplumdan kopuk salt ezber odaklı, düşünmeye sorgulamaya kapalı bir sistem değil maddi temelleri dayanak olarak düşündüren, sorgulatan ve bu bağlamda bireyleri üretim sürecine katan bir araç haline getirilmiştir. Asıl amaç burjuva iktidarının hakim olduğu ülkelerdeki gibi bireysel fayda odaklı çalışan nesli oluşturmak değil toplumsal fayda ilkesi doğrultusunda üretim sürecine katılacak nesli yaratmaktır. Sosyalizmde eğitim bilimle toplumu buluşturmak için bir araç olarak kullanılmıştır böylece bilimsel, teknolojik gelişmelerden

yararlanma imkanı kapitalist sistemde olduğu gibi tek elde toplanmayıp toplumsal fayda ilkesi ile tüm yurttaşlara sağlanmıştır.

Proletarya sınıfı iktidarının bir örneği olan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği anayasası ve uygulamaları ile eğitimin herkes için eşit ve parasız bir şekilde güvence altına alınmasını garanti etmiş ve bunu uygulamıştır. Eğitimi sadece kitaplara dayalı bir eğitim olmaktan çıkartılıp bireylerin çok yönlü gelişimini sağlayabileceği kendi yeteneklerini fark edip bu alanda gelecek kaygısı olmadan üretim yapabilecekleri bir ortam yaratmıştır. Burada açıkça görüyoruz ki sosyalist iktidarın uyguladığı eğitim politikası kapitalizmin eğitim sürecindeki bilim dışı, toplumdan ve hayattan kopuk uygulamalarının tam zıttıdır. Her toplum düzeninde eğitim ideolojik bir nitelik taşır yani eğitimin niteliğinde iktidardaki sınıf doğrudan etkilidir. Ülkemizde şikayetçi olduğumuz eğitim sistemsizliği de bu dengeden bağımsız değildir. Sonuç olarak farkına varmalıyız ki eğitim sisteminin düzelmesi için gerekli olan şey sistemde yapılacak birkaç değişiklik değil doğrudan iktidardaki sınıfın değişimidir.

Ülkedeki sosyal, ekonomik, politik bütün sorunların çözümü için gerekli olduğu gibi eğitim sistemsizliğinin giderilmesi için de gerekli olan şey sosyalist iktidardır.

“NASIL BİR DÜNYA İSTİYORSUN? HAYALİNDEKİ DÜNYAYI ANLAT!” YARIŞMASI ŞİİR KATEGORİSİ KAZANANI;

Barbarların Elleri

zulüm toydu daha
öfkesizdi
ağzından salyalar saçan bir canavara
dönüşmemişti
dişlerini bilememişti açlığımızda
gözlerimizin üzerine örümcek elleriyle
acıdan duvarlarını örmemişti

barbarlar gelmemişti daha
en derin sessizliğindeydik bekleyişimizin
umudumuz direniyordu boş sokaklara
daha beklediğimizin esaretimiz
vuruştığımızın cesaretimiz olduğunu
öğrenmemiştik

savaş kanlı
merhametsizdi
deliyordu beynimi
zulmün korsan elleri
sen
sen acının yoldaşı
soğuşum, suskun güzüm
sen ihanetini de gördün gecenin
ayazını da yedin
ey benim dilsiz direnişim
ey kaburgamda patlayan devrim
söyle
sen de mi kısıkcındasın yitirişlerin
sen ki sokakların en onurlusu
sen ki bir ölüm orucusun dudaklarımda
uyursan yolun en sert sırtında
zulmün elleri uyandıracak bizi
kanlı uykularımızdan

ama sönmedi direnci mumun
ve düşmedi suya kan
çünkü saklı bir poyraz
umudu getirmektedir

Beyza Naz Kaya

"NASIL BİR DÜNYA İSTİYORSUN? HAYALİNDEKİ DÜNYAYI ANLAT!" YARIŞMASI ÖYKÜ KATEGORİSİ KAZANANI;

Son Berceste

Güneşin batmasına yakın anne kedi bulduğu birkaç kemik parçasını yuvasına getirdi. İki yavrusuna eşit bir şekilde paylaştırdı, kalanı kendisi yedi. Yavruları çok küçük sayılmazdı, kendi başlarının çaresine bakacak kadar büyümüşlerdi ama gene de anne kedinin içi onları tamamen bırakmaya el vermiyordu. Kendi besliyordu hala ve yavrularının özellikle yuvalarından dışarı çıkmasına gönlü razı gelmiyordu. Ama gün geçtikçe boyuna yaklaşan bu küçük devleri durdurmanın pek de mümkün olmayacağını kendi de biliyordu. O yüzden kendi yiyecek aramaya gittiğinde yuva çevresinden çok uzaklaşmalarını için tembuh ediyordu yavrularını. Dışarıda muazzam bir trafik olurdu, araç seli bitmek bilmezdi ve anne de bundan ötürü endişeliydi zaten. O bile zor sıyrılırdı karşıdan karşıya geçerken. Yavruları durmaz da başka kedilere katılırlarsa olabileceklerini düşünüyordu... Hem sonrasında insanlar da rahatça oynamasına izin vermezlerdi yavru kedilerin. Seveyim derken incitirler, hatta sanki kendilerininmiş gibi tutup evlerine götürür, iki gün sever, sonra geri atarlardı. O zaman tam bir karamboldü kedi için. Birkaç gün bulunduğu yerin yıldızı olurken, sonrasında yaşanılanlar hiç yaşanmamış gibi sokağa atılırdı. Bir başınaydı artık sokaklarda o kedi...

Bu denli acı gerçekleri düşünerek yavrularını uyuttu anne kedi. Yavrular onun sıcaklığını hissetmiş, huzurla, güvenle dalmışlardı uykuya. Sonra ağır adımlarla dışarı çıktı. Kafasını hafifçe gökyüzüne kaldırdı. Güneş artık tamamen batmıştı ve rüzgarın esintisi uğursuzluk getiriyordu. 'Hayat ne garip şey' diye düşündü. Yolda gitmekte olan arabalara baktı ve 'bu insanlar nereye gidiyorlar böyle, sabah erken kalkıyorlar akşam geç geliyorlar. Oysa bir kısım duygulara sahip bu canlılara, robotça yaşamak reva mı?', dedi. İyice trafiğe daldı anne kedi. Artık istemsizce adım

atıyordu. Kafasındaki bu derin düşünceler, evlatlarının geleceğindeki belirsizlik, ruhunu bedeninden ayırmıştı sanki. Bir adım daha attı ve ardından... Yan tarafa savruldu anne kedi. Bu hayattaki son savruldu. Çarpan araçtan inen adam tam da kaldırımında öldüğünü görünce yoluna devam etti. Çöpçüler sabah gelip attılar cansız bedenini konteynıra.

&

Kimi ölür, kimi kaçar
Cebi geniş olan yaşar
İnsanlıkta, hayvanlıkta değil mesele
Yaşamda hep vicdan sahibi şaşar
Seneler sonra...

İki kardeş hızlı adım atmışlardı hayatta. Hayat onlar için bir denizdi; zamanı gelince elbet açılacaklardı o denize ama annelerinin başına gelenlerden ötürü kendilerini o denizin ortasında buldular. Zor günlerden geçtiler, kimi zaman aç kaldılar, kimi zaman ayazda ama gene de yılmadılar. Bu zaman da onlara en çok desteği, Sadık adında köpek verdi. Sadık çevrenin en çok sözü dinlenileniydi ve kim yardıma muhtaçsa fark etmezdi onun için. Biri dişi, biri erkek olan Bademcik ve Aslan adlı yavruların sahipsiz kaldıklarını öğrenince onlara kol kanat gerdi. Bulduğu iki lokmayı paylaştı. Ama ne var ki şu hayatta güçlü güçsüz duruma gelebilir, yiğit namerde muhtaç olabilirdi. İnsanlık öyle müşkül duruma düşmüştü ki bir hırsır almış başını gidiyordu. Dünyanın bir tarafı çok yemekten dert yanarken, öteki tarafı yemek bulamamaktan şikayet ediyordu. Hatta kimi zaman bu şikayetler ölümle sonuçlanıyordu. Bademcik ve Aslan adlı iki kedi kardeşin yaşadığı topraklarda rant için imara açılmıştı. Büyük ve ihtişamlı ağaçlara sahip bu yer yok oluyor, yerine villalar, gökdelenler yapılıyordu. Sıcak mahalle halkından da eser kalmıyordu artık. Göçüp gidiyorlardı onlarda. Yerine çağdaşlığı para da sanan entelektüel sınıf gelmişti, e haliyle yollarda iyice arabalarla dolmuş, hayvanların yaşam alanları kı-

sıtlanmıştı. İşte tam da bu zamanlarda mahalle hayvanlarının başka yerlerle iletişimini sağlayan, arkadaşlarına olup biten haberleri getiren postacı güvercin gelmişti. Getireceği haberler yöre hayvanlarının kaderini değiştirecek haberlerdi, onları geri dönüşü olmayan bir yola koyacaktı.

Öğle vaktiydi ve Sadık köpek dinleniyordu. Tam da o sırada süzüle süzüle indi Postacı. Heyecanı gözlerinden okunuyordu. Sadık durumu kavrayamadı ancak oldukça sabırsız olduğunu sezdi. Ve Postacı bir anda bağırdı: Son Berceste...

&&

Hani yaşam bahardır
Hani sevda yaşamdır
Yaşam uğruna yapılan işler
Ne helal ne haramdır

Hayvanlar arasında sözü dinlenilmeyen verdiği avantajla bir haber gönderip, herkesi boş meydana gece yarısı topladı Sadık köpek. Postacıdan aldığı haber büyük haberdirdi ve bunu diğer hayvanlara etkileyici bir biçimde anlatması gerekiyordu. Meydanın yavaş yavaş dolduğunu görünce ağır adımlarla taşların üzerine çıktı ve sesini duyurabilmek adına gür sesiyle selam verdi köpek ve ardından devamını getirdi:

- Değerli hayvan kardeşler, hepimiz lütfedip geldiğiniz için teşekkür ediyorum. Sizleri gelecek güzel günler adına selamlıyorum.

- Hoşbulduk.

- Hoşbulduk.

- Selamlar bizden...

Selamlama merasimi sürüp giderken köpek Sadık asıl konuya yavaştan girmek üzere koyuldu. Öncesinde şöyle bir meydana baktı, bu önemli bir toplantıydı ve gece yarısında bu kadar hayvanı toplayabildiğini görünce anlık bir mutluluğa kapıldı. Ardından:

- Değerli canlar, hepimiz birer canız, canlıyız ancak insanlığın sonu hiç de iyiye gitmiyor. Nüfuslarının artması, plansız yerleşim biz değerli hayvanların yaşamlarını oldukça güç bir duruma

sokmuştur. Yiyecek bulma krizimiz zaten sürerken; mahalle ortamlarının yok edilip siteler haline dönüşmesi, yaşadıklarımızı iyice çekilmez duruma getirmiştir. Bunlar bir yana zevklerini biz zararsız hayvanlardan çıkarmaya çalışan insanlar dolup taşmıştır. Kendi aralarındaki kızgınlıkları çıkarma durumu da bazı hayvan kardeşlerimizin can vermesiyle sonuçlanmıştır. Değerli yoldaşlar işte tam da bu nokta da Postacı bana bir haber bildirdi. Bende bunu sizinle paylaşmaya karar kıldım.

Topluluktan köpek Sadık'ın dediklerini onaylama, haber için de 'nedir o' sesleri duyuldu.

- Değerli canlar o haber şudur ki: Kırkağaç yöresinden hayvan arkadaşlarımız yöreyi ele geçirmişler ve baskılara dur demişlerdir. Kesilen ağaçların yerlerine orman inşa etmişlerdir, nefret ortamında sevgiyi var etmişlerdir ve yobaz insanları yöreden kovmuşlardır. Bu yarıttıkları ormana da 'Berceste Ormanı' adını vermişlerdir ve birçok güvercinle birçok yöreye, kısa ve öz, sorulu mesajı iletmışlerdir. 'Nasıl bir dünyada yaşamak istiyorsun?'

Kalabalıktan son derece şaşkınlık dolu cümleler duyuldu. Duyduklarına inanmakta güçlük çekiyorlardı ama evet, bu gerçekti. Başka yerde başka canlılar zulme dur diyebilmişler ve bunu da tüm dostlara duyurmuşlardı. Ancak meydan da akli karışık olan biri daha vardı ve bu söylenenler pek yatmamıştı kafasına. O Karakul, adlı bir kargaydı ve söze karıştı:

- E Sadık, güzel diyorsun hoş diyorsun da dediklerinden ne çıkarmalıyız. Sen bu kendi halinde olan hayvanları isyana mı davet ediyorsun?

- Hayır Karakul, dediklerimden bunu anlama ve öncelikle bitirmeme izin ver. Postacı'nın dediğine göre Bercesteliler bizleri de topraklarına davet ediyor ama öncesinde kendi kendimize bize sordukları o soruyu cevaplamamız gerek. Ona göre yol alabiliriz. Ben şahsen

cevaplıyorum. Diyorum ki ben sömürü topraklarında yaşamak istemiyorum. Kendimizi de kentimizi de biz yönetmeliyiz ve bu bizim için oldukça iyi bir fırsat. Demem odur ki bence biran önce buralardan göç edip Bercesteliler'e desteğe gitmemiz gerek...

Karga atıldı:

- Bu dediğin gibi olmaz Sadık. Orada nasıl bir ortam bulacağımız belli değil. Dediklerin uydurma da olabilir.

Ortam da bulunan sansar Çalım da söze karıştı:

- Ben gerçekten kararsızım, ne diyeceğimi bilemiyorum ama ortak bir karar almamız gerektiğinden eminim.

Tartışma gitgide büyüyordu; köpeğe destek verenler, karşı çıkanlar sansar Çalım gibi kararsız olanlar... Hepsi birden yorumunu bildiriyor, o zamanda kargaşa ortamı oluyordu. Toplantıda Bademcik ve Aslan kardeşlerde vardı. Bütün konuşulanları olanca dikkatle dinlemişlerdi ve aslında onların ne söyleyecekleri merak konusuydu.

Merak edenler arasında olan Sadık köpek de hem bu kargaşa ortamını dindirmek hem de merakını gidermek için var gücüyle bağırıp ekledi:

-Canlar, açıkçası ben Bademcik ve Aslan kardeşlerin ne söyleyeceğini merak ediyorum. Birakalım da onlar düşüncelerini açıklasınlar.

Kalabalık denilenleri onayladı. Kedi kardeşler önce birbirleriyle göz teması kurdular ve ardından Aslan, Bademcik'e kafasıyla işaret etti. Bu sen bizim adımıza konuş demek oluyordu. Bademcik söze başladı:

Canlar, yoldaşlar hepinizin yorumları kendinedir ve kimseyi bağlamaz. Ben Bercesteliler'e katılalım ya da katılmayalım demeyeceğim. Ancak size şunları söylemek istiyorum ki; insanlar içlerinden kötülükleri kötülüğü içinde barındıranlar yapar ve unutmayın ki kötünün olduğu yerde iyi de vardır. Biz gördüğümüz kötülüklerden dolayı insanlığın tümüne düşman olmamalıyız. Çünkü

insanların kötülükleri sadece bize karşı değildir, bu kötülük gücünü kendi kendilerine de kullanırlar ve o kısımda da bizim gibi ezilen canlılar vardır. Ezenlerin her birinin sebepleri farklıdır ancak ezilenin çektiği çile aynıdır. Ezilenler iyiliklerinden dolayı, vicdanlarından dolayı ve en önemlisi içlerinde taşıdıkları sevgiden dolayı ezilirler. Ancak bu hep böyle gidecek diye bir yol yoktur, bu mutlaka değişecektir ve bunu da bence içleri sevgi dolu insanlar yapacaktır. Bizlerin kurtuluşu ancak böyle olabilir.

Meydan da bulunan herkes Bademcik'i olanca dikkat ve saygıyla dinliyorlardı. Herkes şu ana kadar kurduğu bütün cümlelere katılıyordu. Derken Bademcik kardeşine bakarak sözlerini sürdürdü:

- Söyle Aslan sen nasıl bir dünya da yaşamak istiyorsun kardeşim?

- Ben mi kardeşim? Kim ne derse desin ben insanların olduğu bir dünya da yaşamak istiyorum. Şüphesiz insanlık bize muhtaç, ancak bizimde onların yani iyi insanların sevgisine ihtiyacımız var ve sana sonuna kadar katılıyorum kardeşim. 'Bu düzeni sanal alemden hareket edenler değil de yüreklice meydanları dolduruverenler değiştirecek ve sevgiye dayalı düzen kuracaklar.'

Kalabalık Aslan ın sözlerinin son bulmasıyla beraber dağıldı. Bu toplantı iki kardeşin düşüncelerinin dillenmesiyle son bulmuştu. İtiraz eden kimsede çıkmadığından herkes ayrı bir köşeye dağılmıştı. Bademcik ve Aslan'da başa kalmışlar, sessizce etrafi seyrediyorlardı. Sessizliği Aslan, kardeşinin kendine sorduğu soruyu, ona aynen sorarak bozdu:

- Sen nasıl bir dünya da yaşamak isterdin kardeşim?

- Ben annemin nefes aldığı dünya da yaşamak isterdim kardeşim...

Doğukan Yiğit

**Sevdalınız
Komünisttir**

NAZIM HİKMET RAN